

Landesbibliothek Oldenburg

Digitalisierung von Drucken

Jonstoni Historia Naturalis

Ioannis Ionstoni|| Theatrvm|| Vniversale|| De Avibvs

Jonston, Jan

Heilbrunna, MDCCLVI.

VD18 90528921

Titvlvs III. De Accipitribus.

urn:nbn:de:gbv:45:1-11068

fere digiti transuersi. *Caudae* longitudo circiter tres dodrantes. *Tota pars supina*, id est collum inferius, pectus et uenter et pedes quoque rufo colore sunt, dilutiore quidem caudam uersus, rubentiore uersus caput. *Digiti pedum* fusco uel corneo colore sunt. *Alarum penna* longissima quatuor dodrantes aequat. *Subnigricant* seu fusco sunt omnes alarum pennae uno fere colore, paruulae tamen supremae in alis nigriores sunt, ut per medium aliae subrufis maculis, aliae subalbidae circa imum distinguuntur, eo

nigriores autem sunt, quo propiores dorso, ubi prae nigredine splendent. *Pennae* per medium dorsum nigrae sunt splendentque in earum medio cauliculi albi praesertim, quae circa medium dorsum sunt et dimidia colli parte, reliqua enim colli pars pennas ex albido rufas habet. *Caudae pennis* idem color est, qui alarum, nempe fuscus. Hisce addit *Albertus* quoddam collo crasso alisque ad dorsum ualde retortis et magno pectore, quod frequenter in ripis maris degit et, quod uenatur, eo defert.

TITVLVS III.

De Accipitribus.

CAPVT I.

De Accipitribus in genere.

Accipiter uultures excipiat auis, cuius tanta apud ueteres ueneratio, ut et a praefagiendi post exatam hanc uitam ui pollere crediderint et legem, qua capitis damnatur, qui eum etiam imprudens occidisset, tulerint, tanta apud Aegyptios, ut ipsum b soli acceptum putarent, pecto c Osirim proponerent. Tentyritae d et Philarum e incolae sanctissime colerent, interfectum sepulcri honore adficerent et in urbem f Butim asportarent seu, quod ipsius substantiam ex sanguine et spiritu constare g dicerent seu, quod regionem a uenenatis animalibus h eos repurgare cernerent, seu quod accipiter priscis temporibus librum puniceis literis scriptum, in quo cultus deorum forma continebatur, Thebas ad sacerdotes detulisse i crederetur. Dicitur Graecis communiter *ἰε-ραξ*, Macedonibus *παράξ*, apud Lybias *βάρβας*, Hesychio *κέρυκος*, Tyrrhenis *ἀρανος*, aliis *μέγας*. Latinis accipiter, seu a rapacitate, seu, quod ter sit acceptus. Vnde et sacer ales uocatur.

Auem ipsam si species, corporis ipsi moles incerta. Nonnunquam

uix aquilis cedit, in Aegypto k mi-k nores, quam in Graecia, in regio- nibus aquiloni obuersis et rupibus, quia sanguine et spiritu abundant, maiores. Maior mare foemina, quod in illo humidum ab immodico absumatur calore, in hac sanguis cum moderato calore copiosior, multum argumento materiae suppeditet. *Color* ipsis ut plurimum ex albido fuluo et nigro diuersus maculisque distinctus, alibi albi et leucophaei reperiuntur et, qui in frutice spinoso aut acere habitant, ad rufum aut nigrum declinant, qui in fago, ad giluum seu pallidum. *Caro* est asperior, quam l cuculi copiosioribus plumis integitur, quam grauiores aues, quod superflua materia ad pennas amandetur eorumque generationi seruiat. *Rostrum* habet aduncum extremo plerumque corneum. *Oculos* splendidos, unde soli sacri et perpetuo mobiles, quorum color cum aetate mutatur. *Cerebrum* copiosum, linguam latam principio obtusam nec bifidam nec acutam. *Pectus* acutissimum modica carne munitum. *Alas* rapacium acutiores. *Anhelitum* foeditum, *cor* magnum, cuspide obtusa. *Lienem* adeo exiguum,

guum, ut sensum prope modum effugiat. Fel nonnunquam aerugineum iecori et intestino adiunctum.

Locus.

Siloca spectes, frequentissimi sunt in Anglia, Suecia, Prussia, Liuania, Russia, quod istae auibus tardioris uolatus et multae carnis abundant: minus frequentes in Syria, Persia, Africa, Graecia et Creta. *Nidulantur* in praeruptis et altis rupibus, in Alpibus inprimis, sed uel inter uepreta uel *n* in arboribus, acere inprimis, fago, quercu, abiete, pinu. Qui Maso *Plin. H.* filiae *o* agros incolunt, humi foetif. *N. l. 10.* cant nec alibi nascuntur.

n Homer. Odys. 6.

Plin. H. N. l. 10.

c. 8.

Nutri- mentum.

pl. 8. Hi-

stor. c. 38.

q in uoce

en.

r Plut. de

Iside et Ofi-

ride.

s Gyllius

in Aelian.

c. Aristot. 9.

Histor. c.

11.

u Plin. H.

N. l. 23. de

Animalib.

2 Albert.

l. 6.

a Columel-

la l. 9. de

re rust.

b Aristot.

H. A. l. 6.

c. 7.

Plin. H.

N. l. 10.

c. 9.

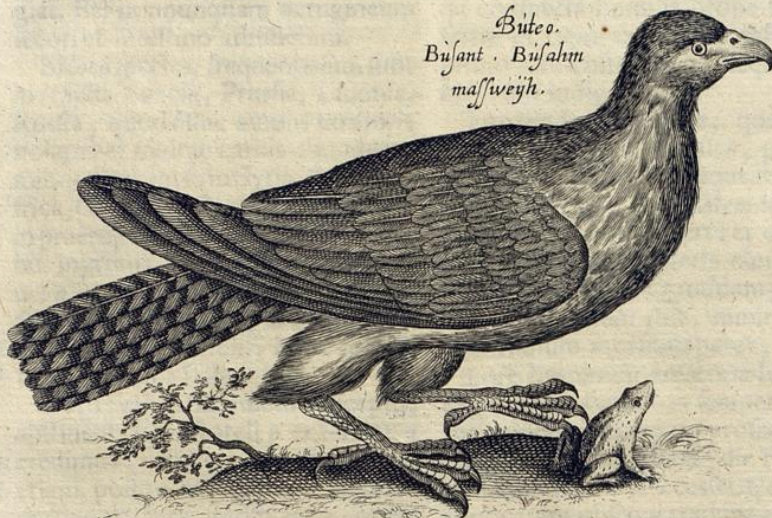
Potu omni, tinnunculo excepto, abstinere, si Aristoteli *p* et Suidae *q* credimus, bibere *r* Plutarchus *stor. c. 38.* etiam, postquam hominis defuncti corpus tetigerit, si adfluentis copiae aqua inuitetur, *s* Gyllius prodidere, quamdiu uiuentium sanguis sedandae siti sufficit, non bibere: si exanguibus uesci cogatur, potare credibile. *Cibus* ipsis aues, gallinae inprimis et columbaei generis, turdi, fringillae, coturnices, corui, picae, cornices, nobilioribus cancri et caro leporina uehementer sapiunt, uilioribus etiam mures, ranarum et talpae, mansuetis quoque fruges et panis. Nec a cordibus, quod cum *t* Aristotele *u* Plinius et Aelianus non credidere, teste Alberto *x* et Aldrouando abstinere, quin cerebro e cranio diuulso et absumto, reliquum corpus inuolant. Nulli ad reliquias praedae suae reuertuntur, *z* dum syluestres sunt, nec unquam cadaveri insidere uisi, sed omnes interdum tam auidi, ut stercore praefame deglutiant. *Venatur* autem accipiter non tantum turtures, gallinas albas maxime *a* propter candoris insigne, anates, cornices, sturnos, picas etc. sed et proprium genus, quod praeterquam aquilae et olori, ut quibusdam placet, nulli aliarum auium cum eo commune est. Cuculus ab eodem absumitur, *b* si quando una adparuere, sola omnium auis a suo genere interemta. Leporem postquam cepit, sinistram pedem terrae infigit, dextro praedam retinet et, quamprimum potest, oculos eius

eruit. Venatur solus uolitat, praeda conspecta humilis prope terram fertur et omni conamine instat, si primo nisu frustratur, persequi desinit et sibi indignatur.

Faecunditate negata, quod hu- *Genera-*
morem *c* ad crura, ungues, pennas *tio.*
et genitalia loca simul nequeat trans- *c. Arist. 2.*
mittere natura; *salacitatem* ipsi ad- *de gener.*
scripsit antiquitas. Certe et cum a- *Anim. c. 1.*
quilis *d* coeunt et asteria cum acci- *d Arist. 2.*
pitre congregitur. Quoddam genus, *de gener.*
cum in uenerem ruit, minimarum *Animal.*
etiam auium moribus patet; aliud *c. 5.*
e more hominum amatoria leuitate *e Aelian.*
flagrantium foeminas semper secta- *2. de Ani-*
tur, absentes clangore prosequitur. *mal. c. 43.*
Aegyptii foeminam una die requisi-
tam, quantumlibet feceserit, a mari-
to uocatam obsequi tradunt et inde
foeminas morigeras titulo accipitris
honestant. Tria ut plurimum qua-
tuor aut quinque *f* quandoque oua *f Albert. 1.*
pariunt et uicenis diebus incubant. *10. c. 8.*

Aetas huius auis in multos se pro- *Aetas.*
tendit annos. Aegyptii *a* ad septin- *a Aelian.*
gentos peruenire, sed falso asserue- *l. 10. de*
runt. Multis etiam infestatur *morbis*, *Animal. c.*
b nempe difficultate respirandi et *14.*
tum sonum elidit, aliquando oscita- *b sepa-*
tur et uomit, tineolis et tum ipsi uen- *os Dio, De-*
ter et collum glabescunt, cholera, in- *metrii ed.*
qua liquorem uiridem euomit. Spon- *Risaltii.*
gia, qua adfectus praeter consuetu- *Morbi.*
dinem bibit, multum sesitat nec
ex manu nec ex pertica discedit.
Febri, tum pustulas filigini similes in
ore habet. Tineis, tum caudam fre-
quenter motitat. Suppressione alui,
tum crebro anulum perticae admo-
uet et excrementa nigra reddit. In-
temperie frigida et tum excrementa
crocea aut cruenta reddit, alas au-
tem remissas et laxas, capitis plumas
horrentes habet. Pituita sicca et tum
liquorem per nares non emittit. Gra-
uedine et tum ipsi liquor per nares,
spuma per oculos elabitur. Tremore
et tum pinnas, ut struthiocamelus ha-
bet et uolare nequit. Plura apud ci-
tatum auctorem uide. *Vox* accipi- *Vox.*
tribus alia alio tempore et generi.
Apud Graecos uerbo *puçay* per ono-
mapopoeiam confecto, apud Latinos
pipandi exprimitur. Gallinae si eam
audie-

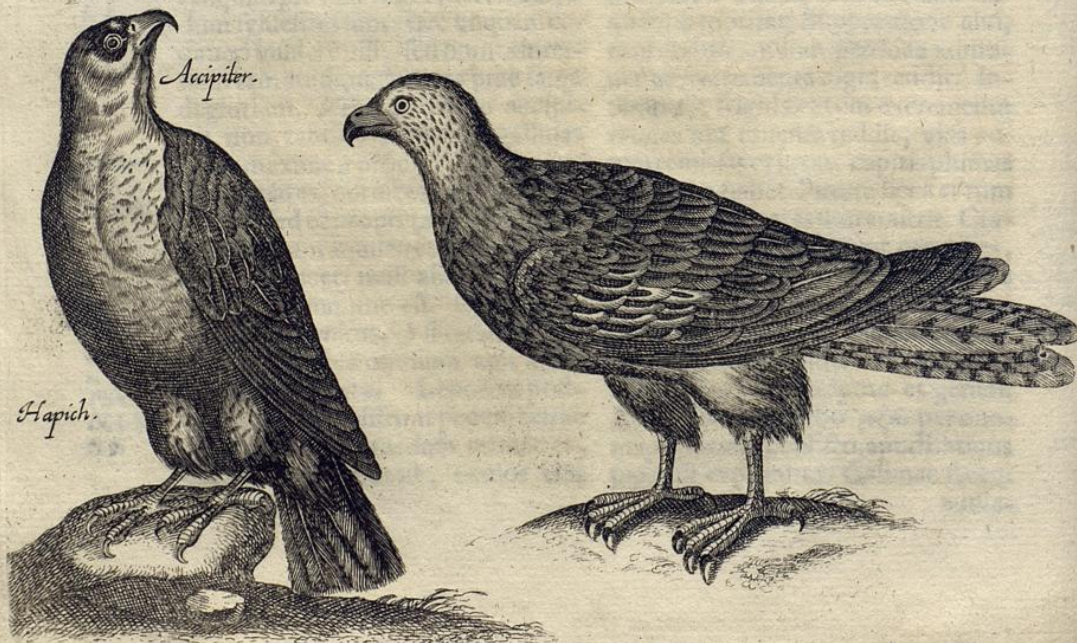
Buteo.
Bisant . Bisahn
massweyh.

Gojrani seu Boudree Bellonij.

Accipiter.

Hapich.

Vijus.
d Aelia
H.A.I.
c. 14.

e Plut.
de Iside
Ofride.
Homer.
liad. u.
Volatu.
f Arist.
in Avil.
g Aelia
10. c. 2

Ingeni

i Aelia.
H. A. :
42. Pl.
10. c.

a Arist.
Histor.
36.

Visus.
et Aelian.
H. A. l. 10.
c. 14.
audierint, dum interim incubant, oua uitiantur. *Visus* tamacer, *Aut* nullo negotio aduersos solis radios intueatur. Hinc dicitur Aristophani *πανόφθαλμος* omnioculus. Cum Apolline, qui est sol, magnam conuenientiam habere credebatur et eiusdem *e* imagine solem denotari Aegyptiis solitum.

Plut. lib.
de Iside
Ofride.
Homer. I.
liad. u.
Volatus.
f. Aristoph.
in Auib.
g. Aelian. l.
10. c. 24.
VOLATV sunt uelocissimi et adeo celeres, ut uel ideo *ἰπποπόδοι*, *ἑφιάς* et *ἑρακλῆς* παρὰ τὴν ῥαῖον ἰεοῦναι a facili motu dicantur, soli, qui uelocissimus sacri sint et summam cum igne *g* cognationem habere credantur. Ita sane se aliquando efferunt, ut humanum uisum effugiant, nihilominus praedam inde uisam iaculo citius demissi adsequuntur. Peculiare illis et cum sola noctua commune, in aere sese resupinare, caudam deorsum et alas expandere, his uice foli uti.

Ingenium.
INGENIVM ex parte attigimus, solitariam semper, praeterquam tempore coitus uolare, iustae magnitudinis cum uulpibus etiam aquilis et uulturibus certare, in Thraciae *i* parte supra Amphipolim cum hominibus societate quadam aucupatum fuisse, in toto auium genere docillimam esse, auem sibi sorte sub noctem oblatam totam noctem sub pedibus tenere, exoriente sole ma-

numittere, obuiam non persequi, tandem succo hieracii herbae oculos tingere, sic claritatem pristinam recuperare, addi potest. De caetero mortuum *k* lugere et in oculos *k* Aelian. l. 10. c. 17. eius terram ingerere, noctuae a reliquis auibus infestatae auxiliari. Turturem deprehensam *m* dimittere, unde Aegyptii, ne quando imprudentes auem ab accipitre dimissam gustent, toto eorum genere in cibo abstinent, a *n* tinnunculo, o crocodilo *n* Plin. l. 10. c. 37. et uite nigra sibi metuere, cum salvia, mentha, abiete et salice sympathiam *o* Plut. in Iside et Ofride. habere auctores quidam prodiderunt.

Visus.
Visum si spectes, pulli suaues sunt ualde, adultorum caro dulcis et leuis. Totus assus et in cibum sumtus morbum sacrum, in rosaceo elixus oculorum uitia, puluis, in quo se uolutauit, lino rutilo aegri collo adligatus quartanam, adeps oculis inunctus caliginem, oculi a collo suspensi tertianam depellere, sed frustra creduntur. Stercus in uino dulci tritum *p* conceptum iuuare, fumum *p* Hippocr. de morbis mulier. uero *q* ex eo, spolio serpentis, opopanace, myrrha, galbano, castoreo, sulfure citrino et felle uaccino excitatum et per fistulam in uterum ex-
ceptum foetum educere credibile est.

CAPVT II.

De Accipitribus in specie.

ARTICVLVS I.

De Asteria, Accipitre Palumbario et Fringillario.

Arist. l. 9.
Histor. c.
36.
ASTERIAS, qui et asturalis, corpore est grandi et oblongiore, unde palumbario *a* comparatur, punctis et notis quibusdam stellas referentibus respergitur, hinc ipsi nomen. *Capitis* pars anterior extensa paulatim est in rostrum. *Oculi* uarii et pellucidi. *Collum* longius aquilino. Femora longiora, quam falconum; crura horum respectu breuia et crassa. Pedes magni. Cauda ob longitudinem dependet. Est ex eorum genere, qui, quod emisit praeterito pugno reuocentur, pugillares man-

suefactariis dicuntur. *Differentias* fortiuntur astures uarias. *Anatura.* Alii aut rupes mari adjacentes incolunt aut flumina et aquas dulces frequentantur, qui humilem prope terram uolatum exercent et clandestino astu praedam adoriuntur. Alii disitis a mari locis delectantur et ex excelsis arboribus praedam despiciunt et infestant. *A sexu*, in quo foemina colore ad aquilam accedit, nisi quod maculis densioribus et rufis adspargatur. *A magnitudine*, quae astures ita commendat, ut in Syria aues, quae prae-
dae

dae ac aucupio seruiunt, ad pondus emantur. *Aloco*, sunt namque *Armeni*, qui oculos habent uirides et, si cum dorso nigrificantes, optimi censentur, crura candida, pedes magnos. *Persis* corpus grande plumis bene uestitum, oculi concaui, supercilia pendunt. *Graecis* caput grande et rarae in collo plumae. *Africanis* dorsum nigrum, oculi in iuuentute nigri, aetatis progressu rufescunt. *Sardis* pennae nigrae, crura breuia, femora longa, pedes pallidi. *Illyricis* siue Sclauis, statura mediocris, pennae rubrae, maiori ex parte prunarum candentium ad instar, pedes magni, femora ab interna parte plana, uolae manus instar aequalia. *Alpinis* corpus magnum, oblongum, pedes fere candidi, sufficiens ad leporum uenationem robur. *Germanis* oculi iridis et suprema capiti contigua rostri pars, crura, tibiae et pedes crocea. Pennae caudae nigris et canis iisque latis et obliquis maculis adsparguntur, colli superioris et capitis rufescunt et punctulis nigris interstinguuntur. Carcani Astocellus est forte Tardici et Bellonii semiastr.

ACCIPITER PALUMBARIUS, qui Graecis est *Φασσίδος*, *Φαβουρνος* et *Φαβουρνος* seu columbicida, quis sit, certo dici non potest. Aristoteles *l. 8. Hist.* *b* meram nomenclaturam supeditat et simpliciter accipitrem nominat. Ephesus a Nispho citatus falconem gentilem uulgo dictum ex eo facit. Alberto cum asture idem esse uidetur, Turnero cum fringillario idem. Aristoteli est chalcidis auis magnitudine et carniuor, Porphyrio omnium celerrime uolat.

ACCIPITER FRINGILLARIUS Graecis ueteribus *σμιλιδας*, recentioribus *ξενίσι*, corrupto forte ab oxyptero uocabulo, Latinis nifus, quod ei Alberti, ni fallor primum aeuo impositum est, sed non Ouidii, cui nifus idem cum haliaeto, aliquibus sparuerius ab Italorum sparuiro dicitur. *Mas*, qui Muscetus uocatur et foemina minor est quique ab Aldrouando exhibetur, *rostrum* habet

breue unco acutissimo praeditum coloris cornei subcaerulei. *Oculi* pupillam ochrae colore pallido lutea iris excipit, quod reliquum est intentu flauet. *Caput*, collum, pectus, uenter, crura albicant et uariis maculis distinguuntur. *Dorsum* et alas maculae multae albae respergunt. *Cauda* nigris et fuscis maculis transuersim ornata reliqui fere corporis longitudinem aequat. *Pedes* et tibiae crocei sunt coloris. *Foeminae* uertex, collum, dorsum, alae coloris sunt obscure fusci. In *Sincipite* et alarum medio, qua dorso incumbunt, alba macula conspicitur. *Pars* totius corporis *prona* est candida et transuersis lineis luteis intersecatur. *Degit* tempore hyberno in syluis caeduis earumque gracilibus. Non ante occidentem solem ad sedem suam reuertitur. Plerumque aduerso uento uolat. In legibus Salicis de eo legitur, quod, qui furatus fuerit, centum et uiginti denarios persolvere deprehensus teneatur. *Diuiduntur* ab aetate in *nidarios*, *ramularios*, qui necdum plumarum deposuerunt exuium et mutatos. *A loco natali* in *Illyricos*, qui ut plurimum lumbos ac dorsum nigra obtinent et uitam breuem agunt. *Orientales*, quibus cauda duodenis peninis instruitur. *Africanos*, quibus oculi nigri, pectus nigris et transuersis maculis uarium, alae longae. *Tridentinos*, qui sunt proceri, uolaces, saepe captas alaudas in terram deorsum deiiciunt, mox sursum adripiunt. *Vincentinos*, qui aut in montibus Vincentinis nascuntur et omnes statura sunt exigua aut in Mucrofticanis Spina-rolis dicti, capite magno, reliquis minores et ad aucupia inepti: et *ignotos*, qui corpore mediocres, maculis ferrugineis ad rubrum inclinantibus resperguntur. *A colore* albos namque in septentrionalibus oris reperiri Olaus Magnus auctor est.

ARTI.

Accipiter Palumbarius.
Habich. Rakensjöfser.

Astecias Aorn habich. Tab: VII

Accipiter Fringillarius Nisus
Rötelgeier. Fincken.
habich Sperber.

Tinnunculus mas.
Wandwäher. Sternschmab.

Tinnunculus Feminus.

Abdomen: fere nuda

Abdomen: fere nuda

Abdomen: fere nuda

ARTICVLVS II.

De Circo Aesalone et Tinnunculo.

Nomen. CIRCVS Hesiōdo *ἰονὲς κίρκος*, Homero et Aristoteli *κίρκος* simpliciter, Festo circanea uel circenda, forte, quod, cum infideatur, circuitum in aere faciat, dicitur.

**Descrip-
tio.** Si descriptionem Bellonii sequimur, haud multo miluo minor est. *Capitis* uertex et guttur inferius ex rufo albicant, plumulae, quae auditus foramina tegunt nigrae sunt. *Rostrum* capiti continuum plumbeum est, extremum atrum. *Collum* breue. *Cruura* gracilia, lutea falso altero claudicare Plinius prodidit.

Locus. Galliae est inquilina et ibidem in Arueniae planis *nidulatur*.

**Nutri-
mentum.** Cuniculos, uulpes, a columbos, b turtures, c mures *d infestat*. Bibeat, cum in maritimis uersatur. *Amaraginem*, lactucam syluestrem uel crocum nido imponere creditur.

Vox. *Vox* ipsi acuta e et clangere dicitur idque tum facit, scumprae- dae propinquus de ea apprehenda est sollicitus. *Volat* in gyrum et quidem uelocissime, hinc g Homero *ἰο ἐλαφρότατος, τάχως, ἄγγελος*, Opiano equis Iberis uelocissimis celebrior.

AESALO, qui Turnero smerillus, Isidoro merillus, Crescentien- si ismerlus, Alberto mirle, inter rapaces minimus est et tum corporis specie, tum pennarum colore falcones refert.

Perdices et columbas *uenatur*, alaudas tam auide, ut ad b cli- banum usque ardentem, puteum uel hominum uestes offendat, si peritia et usus accedat, quatuor merilli cygnum etiam deliciunt. Solus omni tempore i adparet, quod tamen buteoni Aristoteles k adscribit.

Inimicitias cum l uulpe et coruo gerit, illius catulos interficit, hu- ius oua confringit. Corui uulpi- bus auxiliantur.

TINNUNCVLVS Gazae ali- quandotrifunculus, ut Italici trista-

rellus et canibellus et gainellus. Graecis *κερχοίς*, *κερχοίαις*, *κερχοίτης* et *κερχοίης*, quod multis milii instar punctis insignis sit, dicitur.

Mas, prout ab m Aldrouando *Descrip-
tio.* describitur, habebat *caput* in sum- mo uertice nonnihil compresum, coloris cum uniuersa cernice ad dorsi initium ferme cinerei. *Rostrum* statim deorsum molli decli- uitate tendens unco insigni ac lon- giusculo, cuius pars capiti conti- gua fuluescit, media colore est ci- nereo, ad latera appendix erat he- micycli forma. *Alas* et dorsum ferrugineis pennis notis atris distin- ctis, gulam, pectus, uentrem fla- uis maculis nigris perspersis uesti- tum. *Alas* oblongas et quinque digitorum spatio ultra uropygium extensas. *Caudam* maxima sui par- te cineream reliqui corporis lon- gitudinem aequantem. *Foeminae*, quae maior erat, *rostrum* breuius cum rostro magis recuruo cinere- um. *Dorsi* et alarum pars superior ferruginea ad rufum accedens. Pen- nae extremae dorsi cinerei coloris et notis transuersim fuscis obliquis utrinque in angulum medio scapo coeuntibus maculatae. Habet Aldrouandus et tinnunculum foemi- nam alteram, cuius descriptionem apud eundem uide.

Nidulatur in altis aedificiis, mu- ris, turribus et cauis quercubus, monedularum more, non super fronde, sed in latibulis.

Foeminas mas semper sectatur, n de absentibus dolet. Illae supra quaterna o oua edunt minij modo rubentia. *Pullos* tam diu alit, do- nec proprio uolatu uiuere possint.

Videtur papilionibus, locustis, uespis, muribus. Inuentus ali- quando in nido eius et serpens, sed et ipse in picarum indo cum pullis inuentus est. Bibat annon dubium. Aristoteles p raro et solum inter un- cingues tradit. Aelianus q et Sui- das nullo potu indigere scribunt.

B 3

Cum

Cum columbis singularem colit amicitiam, cum accipitribus aliis etsi sui generis capitale hostilitatem exercet. Ideo et Plinius: auis, quae tinnunculus uocatur, cum columbis habenda est. Defendit enim illas terretque accipitres naturali potentia in tantum, ut ui-

sum eius uocemque fugiant. Hac de causa praecipuus columbis amor eorum feruntque, si in quatuor angulis defodiantur in ollis nouis oblitis, non mutare sedem columnas. Fumus eius albugines oculorum s. extenuat.

sPlin. l. 10.
Hist. Nat.
cap. ult.

ARTICVLVS III.

De Buteone, Subbuteone, aliis Accipitrum apud Aristotelem generibus et sacro Aegyptio.

Nomen.
a Plin. l.
10. c. 28.

Descri-
ptio.

BUTEONES, qui et a numero a testium triorchis, Marcello, millo dicitur, quae ternam descriptionem Aldrouandus exhibet.

Prima sub nomine buteonis ex montibus Vineolanis allati ponitur. *Corpus* erecti duarum spithamarum erat. *Caput* habebat compressum, figura trigona. *Rostrum* nigrum membrana circa nares lutea uestitum. Iridem circa pupillam in oculis nigerrimam. *Collum* breue et plumosum. *Dorsum* ad caudam coloris ferruginei. *Altera* ex Gefnero sub Bushardi ut Sabaudis dicitur, maris cognomento eaque duplex. Magnitudine prior magnam gallinam referebat. Caput pennis fuscis integebatur. Collum breuissimum erat. Pennae in tergo fuscae, extremas nonnihil rufi coloris prae se ferebant, in uentre et pectore albicantes nigrisque pleuraeque maculis per medium insignes uisebantur. *Testes* deerant. *Alteri*, circulus in oculis flauissimus iridem nigram ambiebat, colore nonnihil a superiore uariebat. Venter, latera et crura superius plumis albis uestiebantur, quas latiusculi circuli obscure rufi per transuersum distinguebant. *Testes* bini albi et pusilli ad spinam dorsi inter utrumque renem confederant, in quorum medio particula teste minor et flaua testiculo proportionem respondens uisebatur. *Tertia* est Bellonii sub nomine Guyrani seu Boudree. Huic rostrum est curtum, acie nigrum et hamatum, narium regio et rictus flauescunt.

Venter plumis candidis, quarum apicem macula nigra iuxta scapi medii ductum insignis uestitur. Rectrices alarum plumae crenas instar ferrae exhibent nigras, ubi albere incipiunt. Caudae color uarietate attaginis similis. Crura antica et postica annulis imbricata. *Quarta* est illius, in quo dissecto tres testes inuenti et qui haecenus descriptis in omnibus fere conformis erat.

Vidus ipsi ex herbis b. felarea, asperula seu alyso et matrisylua; ex animalibus, k mures, ranae, rubetae, lacertae, limaces, serpentes, scolopendrae, erucac. Erepta illi aliquando ab *Ardea* et anguilla, inuenta in dissecti uentriculo et talpa. *Volatus* est tardi, tam deses etiam, ut telo petitus uix ad tertium ictum cedere dicatur, ideo nullo negotio capitur.

Vsus ipsius tum in cibo, tum in medicina. Sane et in Balearibus insulis e et apud Aruernos Galliae populos in honore mensarum est. Carnem quippe habet teneram, hyeme praesertim et dulcem. Testiculi ex f. aqua fontis cum melle decocti ad uenerem commendantur.

SVBBVTEO seu hypotriorchis, quod nomen Aristoteles g. illis, qui in accipitrum genere latiores sunt adscribit, prout ab Aldrouando describitur, uerticem habet ex cinereo et castaneo ad nigrum uergentem eiusdemque coloris macula una a capite per tempora ad gulae latera descendit; altera ab initio rictus

Nutri-
mentum.
b Bellon.
2. de Ani-
c. 10.
h c. Arif.
9.
Hist. c. 1.
d Simoni
apud A-
then.

Vsus.
e Plin. l.
10. c. 49

f Bap. Pe-
ta l. 3.
34.
Pytho-
gion.
Descri-
ptio.
g Arif. l.
A. l. 9.
36.

Accipiter

Aegyptio

Tab. IX.

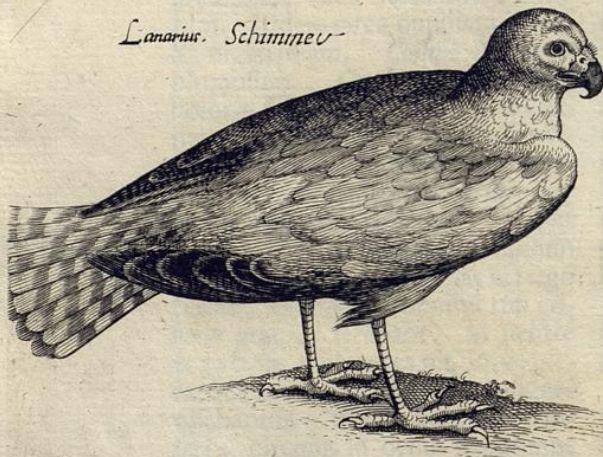
Falco. mesoleucus

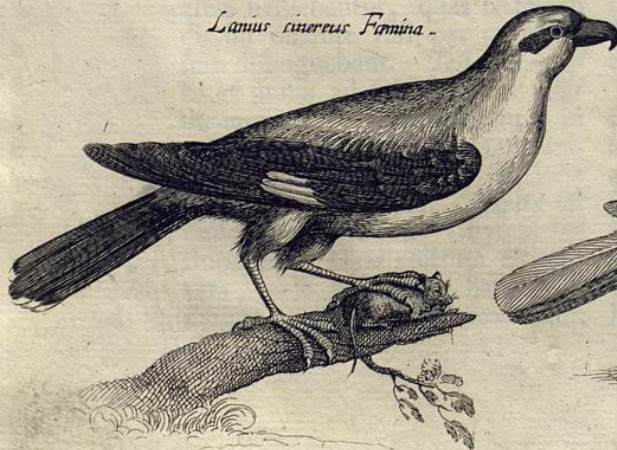
Lanius.

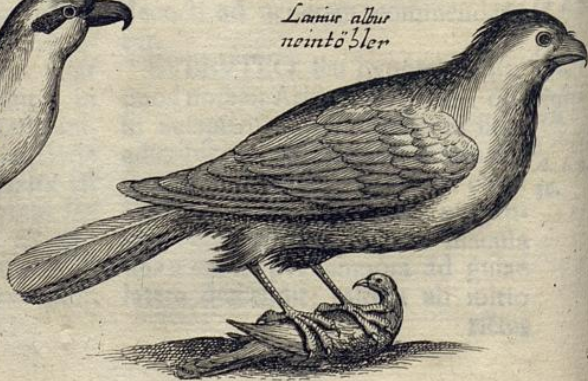
Lanius. Schimneev

Lanius cinereus Flammia

*Lanius albus
nemtor*

sPlin.l.3
Hist. Na
cap. ult.

Nutri-
mentum,
b Bellon.
2. de Ani
c. 10.
h c. Aris
9.
Hist. c. 1
d Simon
apud A-
then.

Vjus.
c Plin.l.
10. c. 43

fBapti-
ta l. 3.
34.
Pytho-
gnon.
Deseri-
ptio.
3 Arist.
A. l. 9.
36.

Timunculus Cenebris
Wanen Wäher

Cuculus
Guch gauch

Cuculus
Alter

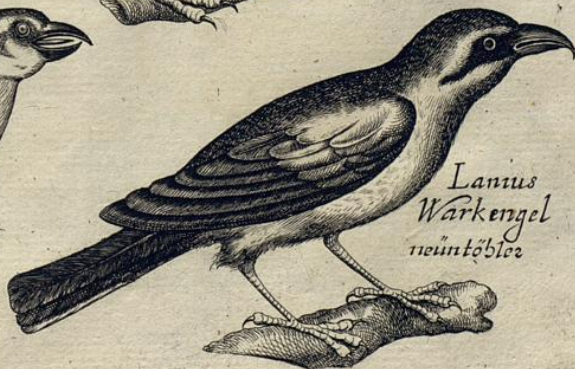

Dendrofales

Accipiter
Species

Lanius Minor

Lanius
Wärkengel
neuntöbler

Tab. 1.

Falcones Corvus
W. H. H. H.

Falcones

Falcones
W. H. H. H.

Falcones
W. H. H. H.

Falcones

Lanius.
alius. War-Kengel.

Lanius *Collurio*.

Taf. XI

Lanius *Mihus*.

Cuculus. *Guggauch.*
Kikkuck.

Buteo. *Friorches*
Bushart, Busant.

Accipiter *minor.*

Mihus. *Weije.*

Accipiter *maior.*

rius sub oculis utrimque per gulam in longum protenditur. *Palpebrae* sunt subluteae. Plumae menti et gulae totae albae et color ille continuus ad ceruicis et uerticis per tempora initium, quod minori oculorum cantho ex opposito est, perducitur. Pectoris totius plumae nec non et uentris medio macula fusca oblonga notatae in oris albicant. In pedum *planta* tubercula ueluti calli ubique eminent. In nemoribus celsis et densis degit et homines, quos perdicum uel coturnicum uenationi operam dare conspexit, ipsi insequi solemne est, ut auiculas canum metu subuolantes adripiat. Sed haec de istis sufficiunt, quid uero *h* Aristoteles per pernem, percum, rubetarium et leuem intelligat, disquiratur. *Per-nos* apud Hesychium et Phaurionum genus uenatorii est accipitris, ultra ignoratur. *Percus* seu per-

cuus idem cum fringillario propter alarum nigritiem esse uidetur. Aristoteles per fringillarium nisum foeminam, per percum marem uulgo maschettum dictum forte intellexit. *Leuis* quis sit, ignoratur. Bellonius smerillum esse existimat. *Rubetarius* uel idem est cum leui, quia de utroque Aristoteles. Abunde uiuunt et humiuolae sunt uel milui species. Qui SACER AEGYPTIVS Bellonio dicitur, corporis magnitudine coruum refert, capite miluum, colore ad falconem sacrum accedit. In Aegypto est frequentior, quam ulla alia auis, quae rapto uiuit. Rara in Syria conspicitur, sed et in Caramania aliquando. Serpentibus potissimum uestitur. Vnde ei olim apud incolas tanta reuerentia, ut illius uel per imprudentiam occisor morte mulctaretur, ipsa mortua honorifice sepeliretur.

Herodor. in Enter-pe.

ARTICVLVS IV.

De Lanariis et Collurionibus.

De lanariorum ignobili genere buteonibus rectius adnumerando hic res est, de nobili inter falcones agemus. *Nomen* ipsi seu a laniandis auibus seu, quod plumas lanarum instar molles habeat. Aliquando lanius molliceps, falco albus, degener et buteo albus dicitur.

Nomen.

n Aldrouand. l. 5. c. 11. Aldrouandus *n* duplicem iconem exhibet. Prior accipitri palumbario magnitudine par, uertice erat lato, capite et collo crassis, omnibus, uti et uentre tota parte prona, femoribus, uropygio et cauda inferna. Inter oculi canthum maiorem et rostrum maculam habebat nigram, alas oblongas longe ultra uropygium protensas, *tibias* luteas et pro reliqui corporis portione ualde graciles, easdem a poplite ad ungues paulo plus palmo longas et culmo triticeo uix crassiores. Unguiculos uncos, sed tenues. *Alteri* lingua erat lutea et nigra. *Caput* et dorsum cum leu-

cophaeo fuscum, pectus totum leucophaeum ad anum usque maculis in longum ferrugineis distinctum. Alarum remigia ex sex ordinibus ratione coloris constare uidebantur. Uropygium totum candicabat. *Pedes* habebat luteos, femora plumis ad poplites usque uestita. Tibias erectas et instar stipitum. Ungues longos et admodum recuruos.

Vidum ex muribus in agris quaerit, sed et auium pullos in nido uel, cum per terram uolandi impotentes reptant, rapit.

Albert. l. 22. de Animal. c. 15.

COLLVRIONES de minore sunt lanariorum genere illique uel maiores uel minores. Ex maioribus, qui Aeliano merulae uenaticae, foemina est turdi mediocri magnitudine, e longinquo contemplanti tota cinerea. Capite ad reliqui corporis proportionem triplo maiore. *Rostrum* habet parte superiore ualde inflexum, inferiore fursum modice curuatum. *Lingua* in extremo multifidam et

Differen-tiae.

in

in fibras acutas et quasi capillamenta quaedam desinentem. *Oculos* totos nigros. *Caudam* picae similem, quae explicata corniculatae crescentisue lunae imaginem exhibet. In mare gula, pectus, uenter, femora, cauda prona dilutius, quam in foemina albicant. Vertex et dorsum obscurius fufcescunt, plumulae harum partium adeo sunt tenellae, ut pili potius glabri ac leues esse uideantur. Erat et *alter* totus albus, rostro, tibiis et ungibus exceptis. Interdum semper fere arbori summae aut dumeto insident, in Heluetia inter frutices spinosos et confidentes caudam erigunt.

Nutri-
mentum.

Vitus ipsis papiliones, scarabaei, uermes, iuli, erucae hirsutae, locustae, grylli, quos, praeda uberior si contingat, defectum penuria prouidi in aculeis et spinis arborum fingunt, inter aues turdi, fringillae, picae syluestres. Osa comminuta deuorant et famelici tantos carnis bolos in gulam ingerunt, quantos rictus capere possunt.

Genera-
tio.
Bellon. l. 2.
de Aui-
b. 23.

Nidos ex musco, lana, fundos eorundem ex erica componunt. Senos *pullos* excludunt parentibus rostro, cruribus pedibusque exceptis, quia plumularum radices ad uirorem nonnihil uergunt, omnino dissimiles.

Vox.

Voce canum a longe auditum

latratum aut noctuae aliam adpellantis ululatum referunt et uocem Houin, quam saepius iterant, exprimunt. Vniformis ea hyeme et autumnus, uere et aestate uarias auium modulationes imitati eas ad se capiendas adliciunt. Capti in caueam inclusi muti et elingues permanent. Hyberno tempore facile capiuntur. Nam auem caueae inclusam inuadunt, decipula decidente interceptiuntur.

Collurionum minorum quinque genera obseruauit Aldrouandus. Tria aliqua sui parte rubescencia, duo cinerea. Auiculae sunt alauidis paulo maiores, duos palmos et pollicem circiter longae. Omnes utraque rostri, quod recuruum est, modice tamen parte ternos pilos instar barbae prominentis habent. Vtrorumque pulli, antequam frequentibus integantur plumis, uirescere nonnihil adparent. Tanta eis (expertus Bellonius) similitudo, ut difficillime dignosci possint. *Cibus* ipsis sorices, mures, lacertae, talpae. Inter edendum uni tibiae insistentes cibum pede altero sursum retractoprehendunt. Humilius uolant et praedae inhiantes aliquamdiu sese in aere librando suspendunt. In carduis saepissime quiescunt. Oetonam aliquando, senam nonnunquam prolem excludunt. Rubore uerticis qui insignes, in Italia inter delicatos cibos

ARTICVLVS V.

De Miluo et Harpa.

Nomen.
a Plin. l. 9.
c. 26.
Oppian. l. 1.
de Piscib.
b Onid. l.
3. Fastor.
cl. 10. c.
10.

Milvus, quod uocabulum et piscem *a* et stellam *b* in septentrionali parte significat, Graecis *ικτινος*, Cretensisibus *ἀρετος*, Hesycho, si locus suspectus non est, *ἀναπτησιονέρας*, eidem et Phauorino *σικίλλος*, *ἐλανος* et *κασσανθήριον* dicitur. Plinio cex accipitrum est generibus, Aristoteli inter carniuoras, sed uix rapacium nomine dignus.

Differen-
tiae.

Tria ipsorum sunt genera. *Vnum* *ικτινος αἰτωλίου* d Aristoteli dictum minus nigrum et robustum. *Alterum*

maius, colore propemodum rufus, infirmius. *Milui regalis* nomine gaudet, quod a binis falconibus sacris in ipsum emisiss intra nubes etiam se condens summa cum principum uoluntate in terram deiiciatur. Cui et miluus palustris & adcerseri debet. *Tertium* albidius et rapacius, Angliae et septentrionalibus regionibus, in quibus nigredo et albedo in candorem uertitur, frequens.

Descriptione operosa opus non est. *Rictum* habet rectum, nulla marginum

Aelian.

l. 5. c. 11.
Collurio-
nes min-
res.

Bellon. l.
de Aui-
b. 23.

Nu-
men
h. 4.
A. l.

i. Bel-
de A.
c. 2.
kl.
l. Ar.

m. B.
l. 2. d.
c. 2.

Deseri-
prio.

ginum adpendice a fraeno seu lateribus extremis ad unci usque initium. Intestino et hepatis fel adiunctum habere Athenaeus e tradit.

e Athen. l. 8. c. 8. Locust. f Herodot. l. 2. **Loca** temperata miluo sunt familiaria, nisi quod in Lybia circa fontes Nili perennare f dicatur. Ideo et in insula S. Dominici uicinoque mari multi, quibus bifurcata cauda, uisi sunt et in Anglia nullo non anni tempore adparent et, quod spurcitum in plateis et ad flumen Thamesin legant, lege ab omni noxa immunes sunt. Ideo hyeme aduentante uel calidiores regiones Aetoli citius, quam regales petunt ibidemque hybernant, (sane ultimo Aprilis tot circa Pontum Euxinum g Bellonius uidit, ut, si quindecim dierum spatium tot praeteruolasent, hominum superaturos fuisse numerum crederet) uel in nidis ad breue tempus plumarum suarum nectere corpus a frigore tumentur uel in quercubus aliusue arboribus carie exesis corpus fouent. Ideo denique aestu accedente, calidas regiones deserunt et in Europam, tardius tamen Aetoli, quam regales reuertuntur et aestu in eadem urgente, supra nubes, quo radiorum solarium reflexio perungere non potest, ideo nec aestus ita urget, eleuantur ibique aliquantis per haerent.

gl. 2. c. 28. **Vitiant** carne h animalium pullo-
Nutrientum. h Arist. H. A. l. 8. c. 3. rum inprimis gallinaceorum et anserinorum tam uiuorum, quam mortuorum et fructibus. In Aegypto i in palmas deuolasse et dactylos comedisse uisi sunt. Fruges respuere k Aristoteles credidit. Bibunt l raro, quia sicco cibo rarissime utuntur et, si quando, ex folis pluuiabilibus aquis, si Tzetzi credimus, a quibus tamen, dum pluit, abstinent. Quod ad fenestras domum in Aegypto m aduolant et in insula S. Dominici prope ad homines accedunt in eorumque conspectu corpus a pulicibus expurgant, mansuetudinis est indicium: quod pueris cibum e manibus carnes abluentibus, pisces exenterantibus, pi-

leos deambulantibus in urbe, nidulationis inprimis tempore eripiunt, rapacitatem arguit: quod in Elide nihil ex funerum ferculis n Plin. l. 10. c. 10. esculenti, nihil Olympiae ex ara carni-
o Ouid. l. 2. Metamor. phos. um Ioui sacrificatarum auferre dicuntur, uel falsum est uel timiditatis, o quia turba praesens argumentum praebet. Creduntur primo anno prae audacia nihil mortuum gustare, secundo prae metu nihil uiuum edere, tertio fame interire.

Generatio. p Arist. H. A. l. 6. c. 6. **Pariunt** bina magna ex p parte, interdum tamen terna totidemque excludunt pullos post uicenorum dierum incubatum, sed, qui Aetolius uocatur (male Plinius aegolium uertit) quaternos.

Vox. **Vocem** si spectes, lippire uel iugere dicitur.

q Apulei. in Milesi- ac. **Visus** ipsi satis q acutus. Vnde Aristophanes r παντοφάλαγες dixit.

r In Anib. Volatus. s s Iuuenal. Satyra 4. **Volatu** et praestant et in eo aliquid peculiare habent. Illud tum, quia intra nubila se recondunt et indefesso labore maxima aeris spatia emetiuntur tum, quia tanta uelocitate se praecipitant, ut saepe proiecta in altum pulmonum bubulorum segmina unguibus, antequam in humum delaberentur, f t Bellon. l. 2. de Anib. c. 26. adripuisse uisi sint. Hoc tum, quia ducunt per u aera gyros, unde circaneae, κυκλινεσται et περιόδουσαι aues dicuntur tum, quia immotis alis diutissime in aere motu tonici beneficio haerent. Scilicet elata ea ex parte paulisper ala, unde subit aura, motum aeris in reliquum etiam corpus excipiunt et ita sustinentur. Sufficitur lata in alarum uicem cauda, quam, prout res postulat, dilatant, constringunt, deprimunt, attollunt. *u Ouid. l. 2. de Amore.* **Videatur**, inquit Plinius, x artem gubernandina-
x Plin. H. N. l. 10. c. 10. uum docuisse caudae flexibus in coelo monstrante natura, quid opus esset in profundo.

a Amicitia. z Arist. l. 9. Hist. cap. 1. **Amicitiam** colunt cum z harpa et cuculo. **Inimicitias** cum uulpe, a coruo, gallinis et columbis exercent. A solstitiis adficiuntur b podagra, ideo tunc frequentius latent.

H. A. c. 48. a Horatius in Epodo. b Plin. l. 10. **Visus** ipsorum apud pauperiores nonnullis in locis in cibo. In medici-

c. 1. H. N. *na* cinis cremati bibitur contra epilepsiam, testiculi ex aqua fontis contra impotentiam, fimus contra articulorum dolores, quod et uermes, qui ex eo XL. diebus in fimo macerato nascuntur, faciunt, commendantur. De HARPA inter Ari-

stotelem, Plinium et Oppianum non conuenit. Gesnerus uulturem aureum harpam Oppiani, quod sub mento plumas barbae instar habeat, esse credidit. *c. Aldrouandus* miluum palustrem opinatur.

c. l. s. c. 16.

ARTICVLVS I.

De Cuculo.

Nomen.
a Athen. l. 7. c. 27.
b Fernel. l. 6. Methodis c. 20.

Cuculus, quo nomine mons in agro Bononiensi, piscis *a* marinus, *b* herba inuolucrum papyraceum et alia ueniunt, Graecis *κόκκος* nomen a uoce fortitus est. Accipitri adponitur, quod eum tanta similitudine referat, Aristotelis aetate hoc ipso creditus sit prognatus et apud *c* Gallos falco cuculi parens communi prouerbio dicatur. Plinii is uidetur error. Nam Aristoteles, *d* dum cuculum ab accipitre interim scribit, quod nulla auis in suo genere solet facere, accipitrini generis eundem non esse docet.

*Differen-
tia. et
Descri-
ptio.*

c. Arist. l. c.

Duo sunt ipsorum genera, *maius* nempe et *minus*, quae sola inter se magnitudine differunt. Nec est, quod curiose describantur. Neque aduncis sunt, inquit *e* Aristoteles, unguibus accipitres neque capite accipitribus similes. Sed ea utraque parte columbos potius, quam accipitres imitantur nec alio, quam colore repraesentant accipitres, nisi quod isti maculis seu lineis distinguantur, cuculi uelut punctis. Caue tamen, illud, quod de pedibus, extra aduncitatis defectum intelligas. Nec enim iis terni ante et retro unus, ut columbis, sed bini antici et totidem postici, ut picis et nocturnis auibus, quod antiquitati ignotum. Sed et id, quod de punctis dicitur, stricte sumendum est. Nam quos Aldrouandus describit, prona parte tota tam cinerei sunt, quam albi lineis seu maculis transversim ductis oblongiusculis, fuscis et interruptis interdum, interdum magis continuis distincti. *Crura* corporis magnitudini in iis non con-

gruunt. Nam et femora breuia et tenuia sunt et tibiae uix pollicem latum longae. Iuuenem totum nigricantem maculis subrufis per alas respersum Aldrouandus notauit, foramina narium in rostro multum eminebant. Oris pars interior flauo coloris erat.

Loca si attendamus, ubique fere gentium reperitur, nouum orbem et Aethiopiam, si Aluarezium fidem meretur, si exceperis. Aestate pro natura auis, in cuius nido parit, in arboribus, petris et fluminum ripis *degit*, hyeme in terrae, lapidum et arborum caua se abdit in iisque per totam hyemem latet. Audiamus eius latentis uocem fabulantur, cum truncus for-

Locus.

naci calefaciendae immitteretur. *Cibus* ipsi cruceae, muscae, fruges, sed et carnes, si uerum est, grandiusculos nutricis pullos, imo ipsam deuorare, quod *f* quibusdam creditum, quanquam exinde carniuoras esse *g* negetur, quod nonnunquam accipitri in cibum cedat. Hyeme dum latitat et implumis est, uel congestis et ibidem *b* repertis uiuere uel hirundinum et urforum modo uitam sustentare credendus est.

Quantum ad *generationem*, quia naturae *i* est frigidae, maiori ex parte *k* singula parit oua, raro bina. Genus quoddam in petris *ni-* *dificat*, (sic Aristotelis *l* uerba sumenda sunt) reliqua in palumbi, *m* alaudae, luteolae, sed currucae inprimis nido ouis *n* iam faeto oua sua deponunt seu, quod *o* ob metum et ignauiam non fore tu-

tam *c. 9.*

*p. Ari-
degen
Aelian-
de Am-
c. 30.
Ingen*

*q. Ari-
Hist.*

*r. Oppi-
in l. l.*

*s. Aeli-
l. c.*

*t. Nip-
apud
drou.*

*u. Ar-
9. H.
c. 29.*

*x. Plin-
10. c.
H. N.
y. Ide.*

Volat

*Nutri-
mentum.*

f. Arist. l. 9.

H. A. c. 29.

g. Arist. l. 6.

H. A. c. 7.

Plin. l. 10.

H. N. c. 9.

h. Arist. l. 3.

de Natur.

i. Arist. l. 3.

de Gen. c. 1.

k. Trem. 6.

Hist.

An. c. 7.

*Genera-
tione.*

l. Hist. An.

mal. l. 6.

c. 1.

m. Arist. l. 9.

Hist. An.

mal. c. 29.

n. Aelian.

3. de Ani-

mal. c. 30.

o. Plin. H.

N. l. 10.

Non

a. All

23. a

mal.

tam generi suo stirpem opinentur
feu, quod propter frigidam p cor-
poris constitutionem ex ouis pul-
los excludere non possint.

De ingratitude in nutricem
non conueniunt auctores. Alii
negant, dum uel auis eum dun-
taxat, in cuius nidum sua impor-
tat, oua q comedere, propria
subiicere uel deprehensa, postquam
adoleuerint, fraude a nutrice r re-
linqui uel ad uolatum firmos fi-
bi conscios ad parentem s euola-
re uel nutricem seu uiso cuculi,
cuius ouum citius excluditur, pul-
lo, tanquam eo contentam a suis
incubandis t desistere, seu exclu-
sos specie cuculi elegantiore ca-
ptam (adripit hic cibos audus et
pinguescit) tanquam spurios u oc-
cidere et in cibum cuculi pullo
dare scribunt. Alii adfirmant,
dum uel pullos nutricis ab iis uel
conculcari uel cibo fraudari uel
ipsa x inspectante absumi et iam
uolandi potentes ipsam nutricem
y conripere credunt. Ut sit, hoc
certum est, educare curruam sub-
ditum cuculum adulterato foetam
nido.

Volatus. Volatus ipsis breuis, interruptus,
humilis et, ut hostem effugiant, in-
stabilis. Ideo miluorum scapulis,
quo tempore adueniunt, suscipi
putantur, ne per longa aeris spa-
tia defatigati deficiant. Solent au-
tem ineunte uere adparere, cuius
aduentantis primi post amphisbae-
nam sunt nuntii. Caniculae ortu
z occultantur, post rarissime a

cernuntur. Hyeme deplumes in ca-
uernis torpent.

Vox ipsorum propria Cucu. Vox.
Hanc minus explanant, b cum se b
abdituri sunt. Ad ultimum alibi
Iulium ad S. Ioannis apud nos
festum perfectam edit, si ultra,
uuae uix maturescent.

Inimicas tum omnes fere auicu. Antipa-
las, praecipue cum oua pariunt, thia.
habent seu, quod illorum sint frau-
dis consciae seu, quod accipitri per-
quam sint similes: tum cicadas ex
eius salua c ortas, quae eos fre-
quenti agmine inuadunt et, post-
quam sub alas inrepere, moribus
lancinant. Ideo sub ortum cani-
culae, quo raucis

sole sub ardenti resonant arbuta cicadis, Sympa-
cantilenam suam abrupit. De thia.
eiusdem cum miluo amicitia supe-
rius dictum est, quod de paliuro
in monte Coccygio a c Plutarcho c
refertur, omne animal, solo cu- Plut. de
culo excepto, quod infederit, fluuiis.
tanquam uisco retinente haerere,
non minus fabulosum est ac, quod
de cicadis ex ipsius salua natis di-
citur.

Inter corporis adfectus referri po-
test, quod hyeme deplumescit, Morbi.
pennas mutat et simul colore im-
mutatur. Exuuiio deposito, cor-
pus eius scabrescit.

Vitus eius et in medicina, quia ci-
neres d usti ad dolorem uentriculi
ualent et in cibo, quia eius pullo, d
qui iam uolare potest, nulla auum Plin. l.
suauitate carnis comparari potest, 10. H. N.
obtinuit. c. 9.

TITVLVS IV.

De Falconibus.

CAPVT I.

De Falconibus in genere.

Nomen. Falconis, ut auem significat, uoca-
bulum adeo generale est, ut
eo omne rapacium genus auctores
incluserint et Aquila a cum Theo-
dotione et Symmacho omnes,
quarum in uenatu uolatico usus est,
falcons nominarint, recentiores
illis auibus a falcato unguium ha-

mo nomen indidere, quae Thuscis
Campanis uernacula Capys dice-
bantur et a nobis iam describen-
tur, nec tamen tam stricte, ut
non quaedam accipitribus commu-
nia intercurfura sint.

Ad tres ipsos clasces migratores
nempe, campestres et riparios Bello-
nius